

РІВНЕНСЬКА ДЕРЖАВНА ОБЛАСНА БІБЛІОТЕКА

Серія "Славетні земляки"

ПОКЛИК ДУШІ

До 100-річчя
від дня народження
Олени Теліги

РІВНЕНСЬКА ДЕРЖАВНА ОБЛАСНА БІБЛІОТЕКА
Серія “Славетні земляки”

Поклик душі:

до 100-річчя від дня народження

Олени Теліги

Біобібліографічний покажчик

Рівне - 2006

ББК 91.28

П 484

Поклик душі: До 100-річчя від дня народження Олени Теліги:
Біобібліограф. показ. / Укладач: Л.А. Костильова; Редактори: Р.М. Щербан,
Л.Г.Сахнюк. – Рівне: Волинські обереги, 2006. - 32 с. – (Сер. „Славетні земляки”)

Біобібліографічний показчик присвячено Олені Іванівні Телізі, відомій українській поетесі, громадському діячу, та приурочено до 100-річчя від дня її народження.

До видання включено твори друку, які висвітлюють творчу спадщину Олени Теліги, літературу про її життя та діяльність.

Видання доповнене довідковим апаратом: алфавітним показчиком назв та іменним показчиком.

Показчик стане в нагоді літературознавцям, педагогам, історикам, краєзнавцям, бібліотечним працівникам, студентській молоді та всім, хто звертається до вивчення життєвого і творчого шляху Олени Теліги.

Укладач: Л.А. Костильова – завідувачка відділом
„Регіональний інформаційний центр”

Редактори: Р.М. Щербан – заступник директора з
наукової роботи Рівненської державної
обласної бібліотеки
Л.Г.Сахнюк – завідувачка редакційно-
видавничим відділом Рівненської
державної обласної бібліотеки

Відповідальний за випуск: В.П. Ярошук – кандидат історичних наук,
директор Рівненської державної обласної
бібліотеки

Комп’ютерний набір
та макет: І.В. Давидчук – оператор ЕОМ
редакційно-видавничого відділу

ISBN 966-416-030-X

© Рівненська державна обласна бібліотека

*Хай мій клич зірветься у високість
і мов прапор в сонці затріпоче!
О. Теліга*

Передмова

До біобібліографічного покажчика включено твори друку, які висвітлюють творчу спадщину Олени Теліги, літературу про її життя і діяльність.

Покажчик складається з чотирьох розділів та допоміжних покажчиків. У межах розділу “Видання творів О. Теліги” література розміщена в алфавіті назв творів поетеси. В межах інших розділів: „Література про життя і творчість Олени Теліги”, „Олена Теліга і Рівненщина”, „Вшанування пам’яті Олени Теліги” матеріал розташований в логічній послідовності – від загального до часткового. Всі документи проанотовано.

В кінці посібника вміщено допоміжні покажчики: алфавітний покажчик назв творів О. Теліги та іменний покажчик. До іменного покажчика включені прізвища авторів, укладачів, редакторів та всі імена, які згадуються в анотаціях.

В покажчику відображена література з 1947 по 2006 роки, яка знаходиться у фондах Рівненської державної обласної бібліотеки.

Біобібліографічний покажчик орієнтований на літературознавців, педагогів, істориків, всіх, хто звертається до вивчення життєвого і творчого шляху Олени Теліги.

Біографія

Олена Теліга (дівооче прізвище - Шовгенева; 21.7.1907; за іншими даними, 8.9.1906-21.2.1942) - видатна українська поетеса, політичний діяч. Народилась Олена у Санкт-Петербурзі у родині професора І. Шовгенова. Виховувалася в російському оточенні, хрещеною була відома російська поетеса З. Гіппіус. У 1917 році разом з батьками переїхала до Києва. Навчалася в одній із київських гімназій. 1920 року батько Теліги, який деякий час працював у Раді Народних Міністрів УНР, був змушений емігрувати. В 1923 році майбутня поетеса разом з матір'ю переїхала до Тарнува (Польща), 1924 року - у Подєбради (Чехословаччина), де і здобула гімназійну освіту. Восени 1925 року Теліга вступила на історико-філологічний відділ Українського педагогічного інституту ім. М. Драгоманова у Празі. У 1926 році вийшла заміж за сотника Армії УНР Михайла Телігу. Після закінчення навчання подружжя переїхало до Варшави, де у 1929-1939 роках Олена працювала вчителькою в українській школі. З кінця 1920-х почала друкуватися у «Літературно-науковому віснику», вийшла перша збірка поетичних творів Теліги. Характерними рисами її поезії є ліричність, висока поетична культура, свіжість і безпосередність образів. В 1932 році Теліга вступила до ОУН. Працювала у референтурі ОУН (разом зі О. Ольжичем), була автором кількох ідеологічних та програмних творів. Наприкінці 1939 року переїхала до Кракова, що на той час був центром українського громадсько-політичного життя. У Кракові очолювала мистецьке товариство «Зарево». Після розколу в 1940 році залишилася в ОУН(М). У червні 1941 року Теліга разом з чоловіком переїхала до Львова, займалася політичною діяльністю. У жовтні 1941 року поетеса разом з похідними групами ОУН вирушила до Києва, де організувала Спільку українських письменників, редагувала літературно-мистецький додаток до газети «Українське слово» - «Літаври». Після початку масових репресій гітлерівців проти українських націоналістів Теліга відмовилася залишити місто і продовжувала літературну та політичну діяльність. 7.02.1942 року заарештована і разом з чоловіком розстріляна у Бабиному Яру.

Поезії Олени Теліги увійшли до збірок «Душа на сторожі» (видано посмертно, 1946 року) та «Прапори Духа». Найповніше зібрання творів Теліги видано 1977 року у Парижі («Збірник», «Полум'яні межі»). У березні 1992 року у Рівному, уперше в Україні, видано збірку творів Теліги «Найгостріше слово - Україна». 21.02.1992 року в Бабиному Яру встановлено пам'ятний хрест на місці розстрілу фашистами видатної української поетеси та її однодумців.

Довідник з історії України. – К., 2002. – С. 846-847.

Видання творів О. Теліги

1. Теліга О. Збірник / Ред. О. Жданович. – Детройт. – Нью-Йорк – Париж: Вид-во Українського Золотого Хреста, 1977. – 473 с.

Олені Телізі – символу невмирущості української нації присвячений даний збірник. Збірник складається з п'яти розділів: один з них „Поезії”- ввійшли 36 віршів О. Теліги; в „Прозі й публіцистиці” подано літературно-публіцистичні статті поетеси; детальний біографічний нарис про життя і творчість Теліги О. Ждановича – в однойменному розділі.

Спогади про Олену Телігу сучасників, зокрема Бачинської-Донцової, Ю. Бабія, С. Гординського, С. Кушніренка, С. Литвиненка, З. Плітас та інших наведено в збірнику.

Літературно-критичні матеріали, що аналізують творчість поетеси, вміщено в останньому розділі.

У збірник включено численні фотографії родини Шовгенів та Теліг.

2. Теліга О. Листи. Спогади. – К.: Вид-во ім. Олени Теліги, 2003. – 400 с.

В книзі вміщено 65 листків і листівок талановитої української поетеси, активної громадської діячки Олени Теліги до різних адресантів: Михайла Теліги, Наталії Ливицької-Холодної, Дмитра Донцова, Уласа Самчука, Олега Лащенка, Богдана-Ігоря Антонича та ін.

Другу частину книги становлять спогади сучасників Олени Теліги, а також фотографії, частина яких публікується вперше.

3. Теліга О. Найгостріше слово – Україна: Поезії. – Рівне: Азалія, 1992. – 48 с.

Це перша збірка поетичних творів Олени Теліги. Поезії для цієї збірки взято із збірника „Олена Теліга” (упорядник О. Жданович), виданого в 1977 році за кошти Українського Золотого Хреста в Америці.

Публікації та передруки творів Олени Теліги в періодичних виданнях та збірниках

4. Афоризми з творів поетів Західної діаспори [в т.ч. Олени Теліги] // Степанишин Б. Велич розуму і глибини добродійності українського етносу. – К., 2001. – С. 87-88.

В збірник включені висловлювання видатних людей, в тому числі цитати з творів Олени Теліги.

5. Теліга О. Без назви: [Вірш] // Слово і час. – 1994. - № 9-10. – С.3.

6. Теліга О. Вечірня пісня; Без назви; Відвічне; Листи; П'ятий поверх; Козачок; 1933-1939; Засудженим: [Вірші] // Україна. – 1989. - № 43. – С. 8-9.

7. Теліга О. Вечірня пісня; Подорожній; Неповторне свято: [Вірші] // Розбудова держави. – 2002. - № 1-4. – С. 60-62.

8. Теліга О. Вибрані твори // Жулинський М. Олег Ольжич і Олена Теліга. – К., 2001. – С. 100-122. – Зміст: Радість; Життя; Мужчинам; Пломінний день; Поворот; Танго; Козачок; „Не треба слів...”; Літо; Чоловікові; Гострі очі розкриті в морок; „Сьогодні кожний крок хотів би бути вальсом”; „П'ятнадцята осінь”, Вечірня пісня; Чорна площа; Лист; Напередодні; „Усе – лише не це”; „Партачі життя”.

9. Теліга О. Відповідь; Вечірня пісня: [Вірші] // Старожитності. – 1992. - № 12. – С. 11.

10. Теліга О. Відповідь; Гострі очі; Неповторне свято; Чужа весна: [Вірші] // Рівне. – 1992. – 8 лют. – С.4.

11. Теліга О. Відповідь; Мужчинам: [Вірші] // Наше слово. – 1992. - № 1. – С.4.

12. Теліга О. Він був паном життя у кожній ситуації: Вступне слово на академію в честь Івана Мазепи // Укр. газ. – 1994. – 10 листоп. – С.5.

13. Теліга О. „Вірш, наладований енергією” // Розбудова держави. – 1998. - № 7-8. – С. 126-128.

Рецензія на збірку поезій Є. Маланюка „Перстень Полікрата”, написана О. Телігою з 1939 році.

14. Теліга О. Вірші // Дивослово. – 1996. - № 11. – С. 51.

15. Теліга О. Євшан-зілля; На варті; Героїчне; Серпень: [Вірші] // Розбудова держави. – 2002. - № 1-4. – С. 54-55.

16. Теліга О. За кордоном; На смерть Грицька Чупринки: [Вірші] // Розбудова держави. – 1993. - № 8. – С. 51.

17. Теліга О. За кордоном; Поворот; Мужчинам: [Вірші] // Нар. Армія. – 1993. – 16 верес. – С.4.

18. Теліга О. Козачок; Вогнем отрути чи вина; Сучасникам; Безсмертне; Вечірня пісня: [Вірші] // Вісті. – 1995. – 10 листоп. – С.8.

19. Теліга О. Кризь біль розлук – у радість стріч: [Вірші] // Дзвін. – 1995. – № 5. – С. 15-19.
20. Теліга О. Кризь біль розлук; Сміятись у болі; Вечірня пісня: [Вірші] // Патріот України. – 1996. – 4 лют. – С.4.
21. Теліга О. Лист [Л. Мосендзові]: [Вірш] // Голос України. – 1992. – 21 лют. – С. 13.
22. Теліга О. Літо; Неповторне свято; Радість; „Моя душа й по темнім трунку”; Без назви; Мужчинам; Танго: [Вірші] // Літ. Україна. – 1992. – 13 лют. – С.6.
23. Теліга О. Мов корабель у заграві пожежі: [Вірш] // Україна. – 1989. - № 43. – С. 8-9.
24. Теліга О. Мужчинам: [Вірш] // Самостійна Україна. – 1992. - № 12 (берез.). – С.4.
25. Теліга О. Мужчинам; Вечірня пісня; Козачок; „Усе – лише не це”; „Гострі очі розкриті в морок”: [Вірші] // Дивослово. – 1996. - № 11. – С. 51.
26. Теліга О. Нарозстріж вікна! // Боян. Поезія – 93. – К., 1993. – С. 96-99.
27. Теліга О. Партачі життя: [Памфлет] // Сіл. обрії. – 1993. - № 2. – С. 10-12.
28. Теліга О. Пломінний день; Життя; Лист; Махнуть рукою; Сучасникам; Літо; Мужчинам: [Вірші] // Берегиня України. – К., 1995. – С. 92-96.
29. Теліга О. Пломінний день; Літо; Мужчинам; Сучасникам; Вечірня пісня; Без назви: [Вірші] // Українське слово: Хрестоматія укр. літ. та літератур. критики ХХ ст. – Кн.2. – К., 2001. – С. 727-730.
30. Теліга О. Поворот: [Вірш] // Волинь. – 1992. – 15 лют. – С.3.
31. Теліга О. Поворот; Вечірня пісня; „Усе – лише не це!”: [Вірші] // Веч. Київ. – 1993. – 21 лип. – С.4.
32. Теліга О. Поворот; Мужчинам; „Гострі очі розкриті в морок”; Відповідь; Вечірня пісня; Сучасникам; Лист; Літо: [Вірші] // Жулинський М. Слово і доля. – К., 2006. – С. 582-586.
33. Теліга О. Поезії // Дніпро. – 1990. - № 1. – С. 58-62. – Зміст: Поворот; Чорна площа; „Розбурхана і тьмяна...”; Життя; Соняшний спогад; Напередодні; Мужчинам; Чужа весна; Неповторне свято.
34. Теліга О. Поезії // Дороговаз. – К., 1994. – С. 19-23. – Зміст: Поворот; Літо; „Я руці, що біла – не пробачу”; Вірність; Без назви; 1933-1939; „Махнуть рукою! Розіллять вино!”; Напередодні;

Безсмертне; Неповторне свято; Чоловікові; Вечірня пісня; Мужчинам; Життя; Лист; Сучасникам; Засудженим.

35. Теліга О. Поезії // Муза любові й боротьби: Укр. поезія Празької школи. – К., 1995. – С. 91-101. – Зміст: Сучасникам; 1933-1939; Д. Донцову; Мужчинам; Моя душа; Поворот; Вірність; Чужа весна.

36. Теліга О. Поезії // Прапори Духа: Життя і творчість Олени Теліги. – 1947. – С. 7-46.

37. Теліга О. Поезії // Урок української. – 2000. - № 8. – С. 38-40. – Зміст: Радість; Танго; „Не треба слів”; Літо; „Моя душа й по темнім трунку”; Відповідь; Чоловікові; За кордоном; Життя; П’ятнадцята осінь; Поворот.

38. Теліга О. Поезія // Розбудова держави. – 2002. - № 1-2. – С. 54-55; 60-62.

39. Теліга О. Сучасникам: [Вірш] // Нар. Армія. – 1993. – 29 груд. – С.4.

40. Теліга О. Сьогодні кожний крок; Махнуть рукою!; Усе – лише не це; Мужчинам; Сучасникам: [Вірші] // Жінка. – 2001. - № 2. – С.7.

41. Теліга О. „Усе – лише не це!”; Поворот; „Махнуть рукою!”; Пломінний день: [Вірші] // Сім днів. – 1996. – 17 лют. – С. 8-9.

42. Теліга О. Усе – лише не це...; Сучасникам; Подорожній; Відвічне: [Вірші] // Україна. – 1992. - № 10. – С. 20-21.

43. Теліга О. Я палко мрію: [Вірш] // Волинь. – 1993. – 19 лют. – С.5.

44. Теліга О. „Я руці, що біла...”; Літо; Мужчинам; Неповторне свято; Вечірня пісня; Сучасникам; Чоловікові; Відповідь; Д.Д.: [Вірші] // Дивослово. – 2000. - № 6. – С. 55-56.

45. Теліга О. Я руці, що біла не пробачу...; Літо; Неповторне свято; Радість; Моя душа й по темнім трунку...; Без назви; Мужчинам; Танго; Сьогодні кожен крок: [Вірші] // Літ. Україна. – 1992. – 13 лют. – С.6.

46. Теліга О. „Я руці, що біла не пробачу...”; Поворот; Чоловікові; Безсмертне; Чужа весна: [Вірші] // Друг читача. – 1992. – 11 берез. – С.3.

47. Теліга О. „Я руці, що біла не пробачу...”; Сучасникам; Життя; „Усе – лише не це!”: [Вірші] // Волинь. – 2000. – 18 лют. – С.6.

48. Теліга О. Якими нас прагнете?: Есе // Березіль. – 1993. - № 5-6. – С. 110-136.

49. Теліга О. Останній лист: [Олени Теліги] // На зов Києва. Український націоналізм у II світовій війні. – К., 1993. – С. 230-234.

Останній лист Олени Теліги до Олега Лашенка датований 15 січня 1942 р.

Література про життя та творчість Олени Теліги

50. Донцов Д. Поетка вогнених меж: Олена Теліга. – Торонто, 1953. – 95 с.

„Цим твором, присвяченим Поетці вогнених меж, хочу дати вираз почуттю глибокою відданості й подиву для Поетки наддніпрянської України”, - писав у цьому виданні Дмитро Донцов.

„Такою Поеткою з Божої ласки була Олена Теліга. Оригінальна в образах та ідеях, цілісна як рідко хто інший, елегантна у формі своїх віршів ... – вона лишила нам взір справжньої панської поезії в найкращім значенні слова, поезії позбавленої всього вульгарного, простацького”.

Видання присвячене дослідженню творчості Олени Теліги.

51. Жулинський М. Олег Ольжич і Олена Теліга. Нариси про життя і творчість. Вибрані твори. – К.: Вид-во ім. Олени Теліги, 2001. – 144 с.

Книжка відомого літературознавця складається з майстерно виписаних літературних портретів О. Ольжича і О. Теліги та добірок з їхньої творчої спадщини.

52. Олена Теліга: Громадське і духовне покликання жінки: матеріали наукової конференції. – К.: Вид-во ім. Олени Теліги, 1998. – 108 с.

Книга є збірником матеріалів Всеукраїнської наукової конференції „Олена Теліга: громадське і духовне покликання жінки”, проведеної у вересні 1997 року під час святкування 90-річного ювілею поетеси.

Вперше в збірнику оприлюднені документи, що дали змогу уточнити дату й місце народження поетеси, вміщено наукові розвідки щодо життєвого й творчого шляху О. Теліги.

53. Прапори Духа: життя і творчість Олени Теліги / Упоряд. О. Жданович. – На чужині, 1947. – 178 с.

У збірнику представлена літературна спадщина Олени Теліги та біографічні матеріали.

Цікавим є розділ „Проза”, де зібрана публіцистика поетеси, її листи.

Розділ „Біографічні матеріали” вміщує статті К. Гридня „Олена Теліга”, О. Ждановича „На зов Києва”, С. Литвиненко „Зустріч з Михайлом Телігою”.

* * *

54. Жулинський М. Олена Теліга (1907-1942) // Жулинський М. Слово і доля. – К., 2006. – С. 571-581.

„Коли ми, поети, - казала Олена Теліга, - пишемо про відвагу, твердість, шляхетність, посвяту й цими творами закалюємо та шлемо на небезпеку інших, як можемо ми самі цього не робити? Справжня поезія – вплив душі” – ці слова характеризують всю Олену, зміст її життя.

Про творчість поетеси, про її однодумців-патріотів України, про боротьбу за незалежність йдеться в статті відомого українського літературознавця М. Жулинського.

55. Миронець Н. Олена Теліга // Українки в історії. – К., 2004. – С. 196-202.

„Народилася Олена Теліга (дівооче прізвище - Шовгенова) 21 липня 1906 р. в Іллінському під Москвою в родині талановитого інженера-гідротехніка. ... Її мати походила з Поділля зі священницької родини Налянич-Качковських, що мала білоруське коріння, але була цілком українізованою”. Про становлення Олени Теліги як поетеси, патріотки України пише автор публікації.

56. Миронець Н. Олена Теліга // Іст. календар. 2002. – К., 2002. – С. 96-105.

Наведено біографію славної поетеси, детальніше маємо змогу ознайомитись з окремими фактами з життя О. Теліги.

57. Славутич Я. Розстріляна муза // Славутич Я. Твори: В 3 т. – К., 1998. – Т.3. – С. 94-98.

Подано біографію Олени Теліги. Зупиняється автор на творчості поетеси, на головних темах її поезії, наводить перелік виданих творів.

58. Олена Теліга: (1907-1942) // Історія української літератури ХХ століття. – К., 1998. – Кн.2. – С. 61-65.

В підручнику досліджується поетична творчість Олени Теліги „О. Теліга розвивала кращі традиції української літератури, передовсім Лесі Українки, що не раз зазначала емігрантська критика.

Як поетеса, як прихильник суворих ритмів вона ніколи не втрачала жіночних інтонацій”.

59. Червак Б. Слово з висот героїчності // Дороговказ. Поезії О. Теліги та О. Ольжича. – К., 1994. – С. 10-15.

„Поезія з ... тодішньої еміграції, що зосереджувалась у Празі та Варшаві, не могла замінити „розстріляного відродження” в Україні, але вона в міру сил і можливостей розвивала ті течії, які були там перервані тиском унітарного, репресивного режиму”, - йдеться у літературно-критичній статті. Досліджується творча спадщина Олени Теліги та О. Ольжича.

60. Козуля О. Українська музи не мовчала // Козуля О. Жінки в історії України. – К., 1993. – С. 153-159.

Життя, творчість і смерть поетеси Олени Теліги описані в публікації.

61. Душа – криниця // Берегиня України. – К., 1995. – С. 84-96.

Ольга Кобець подала цікаві факти з біографії поетеси „Уперше Олена побачила Україну десь перед 1917 роком, коли сім’я переїхала до Києва, ... де батько став міністром в уряді УНР”.

Спогади про арешт Теліги: „Могла врешті, 9 лютого не піти до Спілки... Всі застерігали Олену Телігу. – Одначе вона сказала: „На мене чекають люди” ... Хотіла залишитись вірною собі і йти до кінця своїм шляхом”.

62. Шиманська Г. З рамена ОУН – у вічність // Дороговказ. Поезії О. Теліги та О. Ольжича. – К., 1994. – С. 3-9.

Зі слів автора: „Олена Шовгенів (Теліга) вишукана красуня-аристократка, що нею марив не один претендент на її руку та серце, виявилася не менш прекрасною поеткою, яка, без перебільшення зробила б честь будь-якій національній літературі”. Про становлення Теліги, як поетеси-борця розмірковує дослідниця.

63. Жданович О. На зов Києва // На зов Києва. Український націоналізм у II світовій війні. – К., 1993. – С. 199-217.

Про кам’янистий шлях, крізь сонце втіхи і темінь терпіння Олени Теліги, яка як метеор пролетіла крізь життя і згасла, йдеться в статті, вміщеній в збірнику. Цей збірник – найповніше видання з усіх присвячених боротьбі ОУН у Другій світовій війні.

64. Миронець Н. Олена Теліга // Чумацький шлях. – 2005. - № 6. – С. 10-15.

Грунтовна стаття про життя і творчість талановитої поетеси і публіцистки – полум'яної патріотки Олени Теліги присвячена дню її народження. Досліджено творчий шлях поетеси, її участь в революційній боротьбі за самостійну Україну.

65. Немченко Г., Немченко І. „Щоб колосились зерна перемоги”
// Визвол. шлях. – 2001. - № 7. – С. 56-68.

Творча спадщина Олени Теліги представлена кількома десятками віршів, низкою статей та рецензій, фрагментом оповідання „Або-Або”, начерками „Нариси вуглем”. Публіцистика письменниці присвячена питанням формування української нації, вихованню патріотичних почуттів („Сила через радість”, „Партачі життя”, „Книжка-духова зброя”). В цій публікації подано детальний аналіз творчості Теліги.

66. Донцов Д. Поетка вогняних меж // Укр. газ. – 1994. – 10 листоп. – С.5.

„Оригінальна в образах та ідеях, цілісна, як рідко хто інший, елегантна у формі своїх віршів, елегантна у своїй статурі „прудконової Діани” („Кругом пані” - казав Шевченко), горда в наставленні до життя – вона лишила нам взір справжньої панської поезії в найкращім значенні слова...” – такою зі слів Донцова постає Олена Теліга.

67. Донцов Д. Поетка вогняних меж // Книжник. – 1992. - № 3. – С. 22-29.

Праця Дмитра Донцова присвячена дослідженню творчості Олени Теліги.

68. Ковалів Ю. „Блакитне небо мені світило...” // Літ. Україна. – 1992. – 13 лют. – С.6.

Про вольову цілісну натуру, котра беззастережно вийшла на тернистий шлях боротьби за людську гідність, за високі ідеали розповідає автор статті. Подається детальний огляд життя та творчості Олени Теліги.

69. Ковалів Ю. Блакитне небо мені світило // Україна і світ. – 1994. - № 5; № 6; № 7. – С. 10; № 8. – С. 14.

З дослідження автора дізнаємось про життєвий та творчий шлях української поетеси-революціонерки Олени Теліги. Детально висвітлюється боротьба письменниці з тоталітарним режимом.

70. Червак Б. Олена Теліга: весна духу і символ честі // День. – 2004. – 28 лют. – С.8.

Творчому спадку Олени Теліги, що дорівнює майже 40 поезіям, одному закінченому оповіданню та низці публіцистичних статей присвячена публікація.

71. Червак Б. Між лезом меча і сріблом полину // Укр. слово. – 1993. – 23 лип. – С. 4-5.

Життя і творчість – поетеси Олени Теліги – тема дослідження. Детально аналізується зв'язок творчості Теліги з творчістю таких письменників як Є. Маланюк, Ю. Клен, О. Ольжич.

72. Ковалів Ю. Олена Теліга // Розбудова держави. – 1993. - № 3. – С. 3-11.

Про відому українську поетесу, активістку культурницької референтури ОУН, розстріляну гестапівцями у моторошному Бабиному Яру, в протитанковому рові 21 лютого (за іншими версіями – 13) 1942 року, про її життя та боротьбу розповідається в статті дослідника літератури ХХ століття Юрія Коваліва.

73. Ковалів Ю. „Палити серце в хуртовині сніжній...” // Друг читача. – 1992. – 11 берез. – С.1,3.

Про поетичну спадщину Теліги – незначну, але вагому за своїм змістом і художньою довершеністю йдеться в статті. Зі слів автора: „О. Теліга не надавала особливого значення ліриці, вважала, коли ставиться на карту доля України, займатися естетичними проблемами – надто велика розкіш. Тому вона віддала себе політичній роботі”.

74. Ільєва Г. „Нехай життя хитнеться й відпливе, мов корабель у заграві пожежі” // Дзвін. – 1995. - № 5. – С. 19-21.

Сторінки життя і творчості героїні нації Олени Теліги описані в публікації. Представниця так званої поетичної „празької школи”, непересічна натура, життєві ідеали та принципи якої були тотожні вчинкам, діям і прагненням. Автор аналізує лірику поетеси.

75. Ільєва Г. „Сплелися боротьба й кохання, і кращий хто, не знаю я” // Літ. Україна. – 1995. – 12 жовт. – С.3.

Дослідженню любовної лірики Олени Теліги присвячена публікація. „У поетичній спадщині О. Теліги тема кохання розкривається в поєднанні з любов'ю до України... Подібний синтетичний сплав громадських і любовних мотивів знайдемо... в творах таких поетів, як Є. Маланюк, О. Ольжич, В. Сосюра, Л. Костенко, Д. Павличко”.

76. Українець С. „Заметемо вогнем любові межі...” // Сім днів. – 1996. – 17 лют. – С.9.

Творчість Олени Теліги – основна тема дослідження С. Українець. Науковець зауважує: „У літературі О. Теліга назавжди залишиться яскравою представницею Празької поетичної школи”.

77. Ільницький М.М. Західноукраїнська емігрантська поезія 20 - 30-х років. – К., 1992. – С. 39-40.

Автор видання аналізує творчий доробок еміграції, зокрема „празької школи” – Ю. Дарагана, Є. Маланюка, О. Теліги та ін.

78. Тисячна Н. Тривале повернення. Знайдено невідому поезію Олени Теліги // День. – 2005. – 22 лют. – С. 6.

Про поезію Олени Теліги „Вже тисячу разів я допивала келих”, написану в книзі 1939 – початку 1940 р., розповідає дослідниця життя і творчості Теліги Катерина Криворучко. Цей вірш відповідає на закид, що поетеса дала привід нею захоплюватись Дмитру Донцову. Вірш знайдено в одному з архівів Північної Америки, а з ним ще близько 300 фото подружжя Теліг.

79. Червак Б. „На грані двох світів” // Вечір. Київ. – 1996. – 29 лют. – С.3.

„Українська нація в особі нашої поетики навряд чи знає подібні аналоги, коли ліричний струмінь набирає такої сили й цілісності”, - пише автор.

80. Доценко Р. Незламна відвойовниця України // Нар. Армія. – 1993. – 16 верес. – С.4.

Славній поетесі і патріотці України Олені Телізі присвячена ця публікація.

81. Доценко Р. Повернення поетеси: [До річниці з дня народження О. Теліги] // Вечір. Київ. – 1993. – 21 липн. – С.1.4.

Про поетесу Телігу, яка належить до найсвітліших особистостей у новітній українській історії йдеться в статті.

82. Колесниченко-Братунь Н. Публіцистика Олени Теліги // Дзвін. – 1994. - № 4. – С. 137-140.

В статті автор аналізує публіцистику Теліги О., осмислення цього доробку дозволяє наблизитись до глибинного розуміння її поетичної сповіді. Євген Маланюк у спогадах відзначає, що саме в статтях і есеях в більшій, можливо, чим в поезії мірі і позначилась її особистість, світогляд. Праця над статтями уможливила підпорядкувати емоційну нестриманість переживань внутрішній дисципліні письменниці.

Водночас в публіцистиці віддзеркалюється те, що органічно притаманне Телізі: безкомпромісність, прагнення до щирого діалогу з

читачем, іноді безапеляційність, але завжди вірність власній життєвій позиції громадянина й митця.

83. Шерех Ю. Без металевих слів і без зітхань даремних // Розбудова держави. – 2002. - № 1-4. – С. 63-65.

Наведено уривки з публіцистичних творів, де автор зупиняється на поезії високого патріотизму Олени Теліги. „Поетка життєвого шалу – вона взяла свою душу в рамки гордості... Олена Теліга в українській поезії залишається неповторним зразком романтичної самоопанованості”.

84. Марчук Л. Якими нас прагнете? Жіночий ідеал Олени Теліги // Сім днів. – 2000. – 3 берез. – С.8.

Дослідженню есе Олени Теліги „Якими нас прагнете?” присвячена стаття. Аналізуючи типові літературні жіночі персоналії, „поетеса не знаходить ідеалу, якого б їй найбільше хотілося бачити, ... який би найбільше відповідав її революційній боротьбі”.

85. Мушинка М. Невідома антологія Олени Теліги // Слово і час. – 1992. - № 7. – С. 34-39.

Провід ОУН доручив Телізі скласти збірник української патріотичної лірики, який би будив приспану національну свідомість українців – для використання в школах, гуртках художньої самодіяльності, при влаштуванні літературних творів. Антологію Олена Теліга назвала пророчими словами „Буде буря!” з вірша С. Левченка „Візія”, до неї ввійшли 65 віршів, 34 з них - українських поетів.

86. Ковалів Ю. Незнищенні рядки // Розбудова держави. – 1993. - № 8. – С. 49-52.

В публікації йдеться про Олену Телігу та Олега Ольжича, їх „неординарні поетичні постаті з виразними і неповторними стильовими рисами збагачували і доповнювали калорійний ансамбль тамтешньої літературної молоді”.

О. Теліга й О. Ольжич перейшли в легенду, самі задля великої мети обрати собі тернистий шлях чесної боротьби, завбачили свою героїчну долю: „гарячу смерть, не зимне умирання,, (О. Теліга).

87. Соя Б. Сильні духом: Олег Ольжич, Олена Теліга – поети і герої // Дивослово. – 2005. - № 4. – С. 14-21.

В статті досліджується творчість поетів-революціонерів Ольжича і Теліги.

88. Миронець Н. Олена Теліга та Олег Штуль: ідейна єдність та духовна близькість // Розбудова держави. – 2003. - № 9/12. – С. 39-50.

„Їхні долі переплелися дуже щільно, хоч у житті вони були поряд лише сім років”.

Останні роки життя Олени Теліги він завжди був поруч – ідейний однодумець, соратник у боротьбі, відданий друг. Олена ж для Олега Штуля була ідеалом жінки, поетки, революціонерки.

Після її розстрілу гестапівцями він усе життя карався тим, що не зумів вберегти Олену, і зробив все можливе, щоб зібрати й опублікувати її твори.

89. Теліга О. „Вірш, наладований енергією”: Поетка про поета // Розбудова держави. – 1998. - № 7-8. – С. 126-128.

В публікації подано матеріали, що розповідають про стосунки Олени Теліги і Євгена Маланюка.

90. Вибір Олени Теліги // Нар. газ. – 1993. - № 25 (лип.). – С.6.

Серед творців української літератури завжди було багато талановитих жінок, можливо, як у жодній із літератур світу.

Та одне ім'я особливо вирізняється на цьому яскравому тлі - ім'я Олени Теліги. Ця жінка стала символом нескореної України, вона органічно поєднала слово і чин в ім'я Батьківщини.

91. Свідзинський А. До 60-ліття загибелі Олени Теліги // Розбудова держави. – 2002. - № 1-4. – С. 58-59.

Творець Життя, дороговказ для прийдешніх поколінь – саме такою людиною була і є Олена Теліга зі слів автора статті.

92. Олена Теліга (Олена Іванівна Шовгенів) // Новий довідник: Українська мова. Українська література. – К., 2005. – С. 717-718.

Короткі біографічні дані з життя та творчості Олени Теліги наведені в довіднику.

93. Теліга Олена // Довідник з історії України. – К., 2002. – С. 846-847.

Подана стисла біографія української поетеси та революціонерки.

94. Олена Теліга (21.VII. 1907 – 13 (?) – 21.II.1942) // Українське слово: Хрестоматія української літератури та літературної критики ХХ століття. Кн.2. – К., 2001. – С. 726.

Наведено короткі біографічні дані Олени Теліги – української поетеси та професійної революціонерки.

95. Теліга (Шовгенів) Олена Іванівна // Пащук І.Г. Літературно-краєзнавча енциклопедія Рівненщини. – Рівне, 2005. – С. 178.

Подано коротку біографічну довідку поетеси.

96. Ананченко Т. То ж де й коли народилась Олена Теліга, або дещо про легенди і факти // Слово Просвіти. – 2005. – 16 листоп. – С. 19-20.

Дослідженню різних версій щодо дати й місця народження відомої письменниці присвячена стаття.

97. Потапенко Ю. Київське тяжіння поетеси і патріотки // Голос України. – 2002. – 27 берез. – С. 15.

Подано біографію української поетеси, детально описано життя Теліги в Чехії та її останні дні в Києві.

98. Литвин М. „Мій дорогий Михайлику!” // Літ. Україна. – 1996. – 25 січ. – С.6.

В публікації детально досліджується життєвий шлях Михайла Теліги, дається опис його родини. Саме Михайло навернув Олену, корінну Санкт-Петербуржку, до українства, чесно й мужньо пройшов поруч до останнього її і свого подиху.

99. Сенік І. „Життя кружляє на вузькій межі...” // Жінка. – 1992. - № 7. – С.8.

Короткі біографічні дані Олени Теліги наведені в статті Ірини Сенік. Зі слів автора: „Створивши свій власний художній світ, поетеса передала прагнення цілого покоління. Вірші її перейняті вірою, політи власною кров’ю”.

100. Череватенко Л. „І злитись знову зі своїм народом...” // Дніпро. – 1990. - № 1. – С. 58

Подано коротку біографію Олени Теліги.

101. Череватенко Л. Вмерти в Києві // Україна. – 1989. - № 43. – С. 6-8.

З статті дізнаємось про родовід Олени Теліги, детально описано дитинство поетеси. Євген Маланюк, пише автор: „...порівнював Олену... з Марією Башкірцевою. Для неї слава не являла нічого привабливого: вона не шукала її і просто не відчувала її чару, ... вся її величезна наснага ... пішла власне в батьківщину, тим більше, що вона дивилася на неї очима людини дорослої і вирослої поза батьківщиною”.

Публікація вмщує відомості про творчий шлях Теліги, її боротьбу за Україну.

102. Куц А. „... І злитись знову зі своїм народом” // Надслучанський вісник. – 2003. – 23 лип. – С.3.

„Можна тільки дивуватись, як в одній людині сплелися зворушлива жіночність, краса, розум, талант, мужність, незламність”. – пише автор статті про Олену Телігу. Публікація вміщує біографію поетеси.

103. Самчук У. Вибір Олени Теліги: [Уривок із книги „На білому коні”] // Нар. газ. – 1993. - № 25. – С.6.

В уривку наведені спогади Олени Теліги про ті часи коли вона почала розмовляти українською і з „російської панночки” виросла палка прихильниця української мови.

104. Шиманська Г. Маленький спогад про велику поетку // Укр. слово. – 1993. – 9 лип. – С.4.

Спогади Дарії Огієнко про Олену Телігу датуються 1936 роком.

В ті часи у Варшаві Олена була душею студентської громади. Її темперамент і любов до життя не могли залишитись непоміченими. Теліга часто виступала на студентських вечорах з доповідями, що викликали жваві дискусії.

105. „Хай буде тільки діло” // Просвіта. – 1995. – 4 берез. – С.8.

Спогади Анжеліни Саєнчук (Кабайди) про зустріч з поетесою Оленою Телігою в Варшаві в 1937 році.

106. Данилюк І. Поліське літо Олени Теліги // Дзвін. – 1997. - № 3. – С. 117-120.

Літо 1938 року над розлогим озером Тур в селі Заліси на Волині описує автор статті, згадуючи перебування тут Олени Теліги. Описано оточення молодої поетеси: Марію Бачинську-Донцову, Олега Штуля, Наталю Дибенко та інших представників національно свідомої української інтелігенції. Детальніше автор зупиняється на стосунках О. Штуля і О. Теліги.

107. Базів Н. У Канаді знають Олену Телігу // Уряд. кур'єр. – 2002. – 27 лип. – С.8.

Анна Троян розповідає про своїх сучасників, людей, які особисто знали Олену Телігу. Серед них: поет Олекса Стефанович, доктор Зоя Плітас, професор Василь Іванис, Наталія Холодна-Левицька, духовний батько Олени Теліги, її літературний критик – Дмитро Донцов.

108. Регідайло Н. Видавництво ім. О. Теліги біля джерел національного відродження // Вісн. кн. палати. – 2002. - № 6. – С. 3-6.

Про білі плями в житті Олени Теліги, пов'язані з останнім періодом життя поетеси – київським, (це робота у часописі „Літаври”, „Літературному додатку” до нього, газеті „Українське слово”), про цей відрізок життєвого шляху розповідає головний редактор видавництва імені Олени Теліги Ольга Веремійчик.

109. Кобець О. Пішли у вічність удвох // Жінка. – 1996. - № 5. – С. 10-11.

Автор статті, голова Всеукраїнського жіночого товариства ім. О. Теліги описує коротке, але напрочуд яскраве життя Олени Теліги. Детальніше подає останні дні життя та боротьби поетеси.

110. Олена Теліга: смерть і безсмертя // Нар. газ. – 1992. - № 11 (берез). – С.6.

Наведена коротка біографія мужньої поетеси, останні дні життя й боротьби Теліги в Києві.

111. „Нам час розгорне звиклі сторінки...” // Рівне. – 1992. – 8 лют. – С.4.

В публікації розповідається про деякі події з життя поетеси Олени Теліги.

112. Назавжди українка // Прапор праці. – 1992. – 29 лют. – С.2.

В статті наведено коротку біографію поетеси та окремі факти її революційної діяльності.

113. Шерех Ю. Скарби, якими володіємо // Сучасність. – 1993. - № 6. – С. 147-164.

„Як виглядають Маланюк, Донцов, Теліга з листів? Чим ці образи доповнюють або модифікують їх?”. На це питання прагне відповісти автор статті, який зауважує, що листи від Теліги найдовші, їх найбільше. „Це листи прості, буденні і по-своєму людяні”.

114. Павлюк І. Українська легальна преса Волині, Полісся, Холмщини та Підляшшя 1917-1939, 1941 – 1944 рр. – Л., Каменяр, 2001. – С. 12,15,182, 183,192, 265.

В книзі зібрані матеріали про журналістську роботу Олени Теліги, яка в окупованому Києві очолила Спілку українських письменників, редагувала „Літаври”, а спільно з І. Рогачем – „Українське слово”, також розповідається про співпрацю письменниці в газеті „Волинь”.

115. Доценко Р. Відвойовниця України // Старожитності. – 1992. - № 12. – С. 11.

„Поетична і громадська діячка О. Теліга в центрі всіх найважливіших культурно-політичних починань у Києві,

розчетвертованому війною, окупаційним гнітом і взагалі напівголодним”, - пише автор статті про події 1940 – 41 років.

116. Антонович М. Жмут спогадів про Олену Телігу // Жива вода. – 1995. - № 2 (лют.). – С.7.

Останні дні життя Олени Теліги, в Києві її праця в журналі „Літаври” висвітлюються в цій статті.

117. Ситник М. Кров на квітах: Пам’яті Олени Теліги, Івана Рогача, Івана Ірлявського, розстріляних в лютому 1942 р. // Розбудова держави. – 1995. - № 4. – С. 16-18.

Робота Олени Теліги в редакції літературного журналу „Літаври” в Києві взимку 1941 – 42 рр. описана в публікації.

118. Буряківець Ю. Пізнавальна цінність одержимості духу Олени Теліги // Визвол. шлях. – 1998. - № 11. – С. 1509-1514.

Автор згадує знайомство з Оленою Телігою у грізному 1941 році в Києві, коли поетеса була Головою спілки письменників України.

119. Коваленко Л. Останнє Різдво Олени Теліги // Наше слово. – 1999. - № 1. – С. 3-4.

Зима 1942 року в Києві, останнє Різдво Олени Теліги описані в публікації.

120. Сингаївський М. Голгофа Олени Теліги // Демокр. Україна. – 1992. – 27 лют. – С.4.

Про останні дні життя поетеси йдеться в публікації.

121. Штуль О. Трагічні дні у Києві // Україна. – 1992. - № 10. – С. 18-20.

Трагічні дні грудня 1941 – початок лютого 1942 року описані в публікації Штуля Олега. Частина матеріалу про Телігу та її побратимів опубліковано із запізненням, через 30 років після загибелі героїв.

122. Горук Т. Її життя – то спалах зорі // Дзеркало плюс. – 2003. – 20 лют. – С.4.

Стаття до дня загибелі вірної дочки України Олени Теліги знайомить з життям поетеси – яскравим як спалах зорі.

21 лютого 1942 року на 35 –му році життя вона була розстріляна гітлерівським солдатами в Бабиному Яру під Києвом. Один з катів потім зізнався: „Я не бачив ще мужчини, щоб так героїчно вмирав, як ця гарна жінка”.

123. Шудря М. Намисто споминів в душі // Демокр. Україна. – 1999. – 25 берез. – С.3.

Про перебування Олени Теліги в гестапівській в'язниці взимку 1942 року йдеться в статті. В номері „... поруч, через стінку, сиділа рідна сестра Лесі Українки – Ізидора Борисова, й вони познайомились на прогулянці, перестукувались між собою умовними знаками”.

124. Дацюк Г. „Вітрами й сонцем Бог мій шлях намітив” // Независимость. – 1994. – 25 февр. – С.3.

Арешт, „гаряча смерть” героїчної жінки, поетеси Олени Теліги описані в публікації.

125. Кочевська Л. Щоб разом йти дорогою одною // Слово Просвіти. – 1996. – верес.-жовт. – С. 17.

Про загибель в Бабиному Яру взимку 1942 року Олени Теліги - чарівної, тендітної жінки, але сильної волі – йдеться в статті.

126. Михайленко А. Заповіт Олени Теліги // Вісті. – 1995. – 10 листоп. – С.8.

Автор описує героїчну смерть Олени Теліги.

127. Криворучко К. Одинь день на самоті з альбомами Олени Теліги // Укр. слово. – 1994. – 21 лип. – С.6.

Завідувача відділом Державного музею літератури України знайомить читачів з цікавою знахідкою – двома фотоальбомами з двохсот фотографій родини Олени і Михайла Теліг.

128. Теліга Олена // Повернуті імена: рек. бібліогр. покажчик. – К., 1995. – Вип. 4. – С. 44-52.

В покажчику подано біографічні відомості про Олену Телігу, видання творів поетеси та література про її життя і творчість.

* * *

129. Климентова О. Витоки творчості О. Теліги // Укр. мова і літ. в шк. – 2000. - № 4. – С. 56-61.

В публікації подано аналіз літературно-критичних творів О. Теліги. Вплив М. Вороного, М. Хвильового, О. Ольжича, Л. Мосендза, Є. Маланюка, Р. Тагора, М. Некрасова, К. Гамсуна, Ф. Ніцше та ін. на творчість поетеси.

130. Бійчук Г. „Життя – це боротьба, а боротьба – це справжнє життя” // Рід. шк. – 2004. - № 2. – С. 41-43.

Вплив творчості Олени Теліги на формування людини сильної волі досліджується в публікації. Пропонований матеріал – це спроба

накреслити методичні підходи з акцентом на формування нової свідомої особистості.

131. Климентова О. Мотиви любові до Батьківщини в поезії Олени Теліги // Укр. мова і літ. в шк. – 2001. - № 1. – С. 65-66.

„На емоційне переживання проблем української дійсності 20-х років вже в еміграції накладається аналіз найболючіших проблем рідного краю. Це поєднання і витворило світогляд цієї дивовижної жінки, яка свідомо поклала своє життя на вівтар служіння незалежній Україні, для неї є характерним процес активного ствердження своєї „українськості”, - пише автор статті.

132. Ковальчук О. Лірична героїня Олени Теліги – хто вона? // Урок української. – 2000. - № 8. – С. 46-49.

Наведено поширений конспект уроку з української літератури в 11 класі. Мета уроку: розкрити багатогранність характеру ліричної героїні Олени Теліги на основі дослідження ідейного змісту поезій та простежити духовну спорідненість поетеси з Лесею Українкою.

133. Бійчук Г. Героїчна поезія Олега Ольжича і Олени Теліги // Укр. літ. в загальноосвітній шк. – 1999. - № 1. – С. 25-28.

Публікація висвітлює проблеми формування рис українського національного характеру учнів засобами літератури, зокрема на прикладах поетичної творчості О. Теліги та О. Ольжича.

134. Фасоля А. Поетика вогняних меж // Дивослово. – 1996. - № 11. – С. 44-50.

Стаття присвячена вивченню творчості Олени Теліги в школі, її впливу на формування духовного світу школяра.

Олена Теліга і Рівненщина

135. Дем'янчук Г. „Коли ж зійду на каменистий верх...” // Дем'янчук Г. Воскреслі для життя. – Рівне, 1998. – С. 32-37.

Про перебування Олени Теліги в м. Рівне в 1941 році йдеться в публікації.

Волинський літературознавець Г. Дем'янчук аналізує публіцистичні статті Олени Теліги, зокрема „волинську публіцистику”, яка друкувалась в часописі „Волинь”. На сторінках газети восени 1941 та на початку 1942 років з'являються її статті „Перед брамою столиці”, „Розсипаються мури”, „Братерство в народі”, „Прапори духа”, „Нарозтіж вікна”.

136. Цимбалюк Є. „Тут сиділа і звідси йде на розстріл Олена Теліга” // Вільне слово. – 2004. – 18 лют. – С.5.

В статті йдеться про співпрацю Олени Теліги з газетою „Волинь” у Рівному, редактором якої був У. Самчук, видавцем – С. Скрипник.

137. У Рівненській гавані // Волинь. – 2000. – 18 лют. – С.6.

Про перебування Олени Теліги в м. Рівне розповідається в статті.

138. Дем’янчук Г. „Найгостріше слово - Україна” // Вісті Рівненщини. – 1992. – 22 лют. – С.6.

Описано період проживання Олени Теліги в м. Рівне, її співпрацю з Уласом Самчуком в газеті „Волинь”.

139. Жив’юк А. Олена Теліга // Волинь. – 1992. – 15 лют. – С. 2-3.

Про повернення Олени Теліги до сучасників йдеться в публікації. Детально описано перебування поетеси в Рівному в грізні воєнні роки, про її творчу співпрацю з газетою „Волинь”.

Вшанування пам’яті Олени Теліги

140. Гідно відзначимо 100-річчя Олени Теліги!: [Звернення до Президента, Голови Верховної Ради, Прем’єр-міністра, учасників мітингу] // Літ. Україна. – 2005. – 11 серп. – С.2.

141. Бабій С. Героїчне: [Вірш] // Вісті Рівненщини. – 1992. – 22 лют. – С.4.

Подано текст вірша, присвяченого пам’яті видатної поетеси Олени Теліги.

142. Пащук І. Нове про Олену Телігу // Вісті Рівненщини. – 2005. – 18 лют. – С.4.

В публікації йдеться про книгу „Олена Теліга. Листи. Спогади”, що вийшла в 2003 році упорядником якої є Надія Миронець.

143. Дубина М. Голос мужнього покоління // Літ. Україна. – 1999. – 4 листоп. – С.2.

В рецензії на книгу „Олена Теліга. О краю мій... – К., 1999” (упорядник професор Київського Національного університету ім. Т.Г. Шевченка – Надія Миронець) розповідається про копітку роботи з пошуку та упорядкуванню творів поетеси.

Рецензоване видання охоплює всю багатогранність праці письменниці, всі її різновиди – поезію, прозу, літературно-критичні та публіцистичні статті.

Це нове, і власне, перше видання творів Олени Теліги, яке підтверджує думку – українська література в різні часи звучала словом правди її народу.

144. Мазаний В. Повернення Олени Теліги // Молодь України. – 1992. – 29 верес. – С.4.

Йдеться про видання в м. Рівне збірки поезій Олени Теліги „Найгостріше слово - Україна”.

145. Осипчук Н. „Щоб далі йти дорогою одною...” // Дем. Україна. – 2005. – 14 груд. – С. 10.

Про традиційний Всеукраїнський літературно-музичний конкурс на краще виконання творів Олени Теліги „Щоб далі йти дорогою одною”, організований всеукраїнським товариством її імені спільно з Міністерством культури й туризму, за сприяння Спілки театральних діячів йдеться в статті.

146. Троян А. Вінок слави для Олени Теліги // Жіночий світ. – 2002. – Ч.2. – С. 7-8.

Про струнку, блискучу постать Олени Теліги – поетеси, публіцистки, патріотки, яка вірила в незалежну Українську державу, боролася за неї гарячим словом і свідомо вмерла за неї – йдеться в доповіді, присвяченій 60-річчю з дня загибелі Олени Теліги, яка була виголошена в Торонто 10 лютого 2002 року.

147. II з'їзд всеукраїнського жіночого товариства ім. Олени Теліги // Укр. слово. – 1996. – 21 листоп. – С.5.

В звітній доповіді аналізується діяльність Жіночого товариства ім. О. Теліги, його осередків в областях України на підтримку жіночого руху, підвищення ролі жінки в нашому суспільстві.

148. Товариство імені Олени Теліги узаконене // Укр. слово. – 1995. – 26 січ. – С. 1,6.

Про реєстрацію нової громадської організації „Всеукраїнського товариства імені Олени Теліги” та про мету його діяльності йдеться в публікації.

149. Бухало Г., Матійченко В. Рівне: Вулиці, майдани, проспекти... Короткий довідник. – Рівне, 2000. – С. 65.

В довіднику подано список сучасних найменувань вулиць м. Рівне, зафіксовано і старі назви. Зокрема автори подають короткі відомості про Олену Телігу, на честь якої названо одну з вулиць міста.

150. Біличанська Я. У день народження Олени Теліги // Укр. слово. – 1993. – 30 лип. – С.4.

В статті йдеться про перейменування вулиць Києва на честь Олени Теліги та Олега Ольжича.

151. Бухало Г. „Залізну силу, що не має меж, дихання Боже в сльози перетопиш...” // Рівне. – 1991. – 16 листоп. – С.4.

Вулицю Титова, що в м. Рівне названо на честь поетеси Олени Теліги, яка певний час жила і працювала в нашому місті.

152. Василів О. У вінок шани Олени Теліги // Вільне слово. – 2002. – 27 лют. – С.4.

В загальноосвітній школі № 20 м. Рівне відбулось відкриття класу-кімнати письменниці О. Теліги.

153. Плужник Г. Пам'яті Олени Теліги // Вісті Рівненщини. – 1992. – 25 лют. – С.2.

В м. Рівне відкрито меморіальну дошку на місці, де колись була друкарня і редакція газети „Волинь”, в якій працювала Олена Теліга.

154. Киркевич В. Тепер уже знаємо, де могили розстріляних в окупованому Києві Олени Теліги й футболістів Київського „Динамо” // Україна. – 1994. - № 3. – С. 27.

В публікації описано місце поховання української поетеси Олени Теліги, її чоловіка Михайла, київських підпільників Івана Кудрі, Володимира Кудряшова, Віктора Хохлова, футболістів київського „Динамо” та багатьох інших. Це сталося можливим завдяки історичним дослідженням лікаря із США Мирослава Драгана, уродженця Тернопільщини.

155. Киркевич В. Знайдено місце поховання Олени Теліги // Вечір. Київ. – 1993. – 16 листоп. – С.4.

Сенсаційне відкриття зробила маленька приватна експедиція під керівництвом Мирослава Драгана на підставі зібраних ним фотодокументів воєнних часів – місце поховання Олени Теліги знаходиться на території телецентру, біля телевежі в Києві.

156. Пасемко М. Тріпоче полум'я свічки // Літ. Україна. – 1992. – 27 лют. – С.2.

Про вечір в київському Будинку вчителя, присвячений пам'яті О. Теліги та її друзів літераторів, йдеться в публікації.

157. Стешенко Т., Пасемко М. Тріпоче полум'я свічки // Літ. Україна. – 1992. – 27 лют. – С.2.

Публікація висвітлює заходи в Бабиному Яру до 50-річчя з дня загибелі Олени Теліги.

158. Іваненко П. „... За світлу радість - жить” // Вільне слово. – 1992. – 26 лют. – С.2.

В статті йдеться про урочистості в м. Рівне, присвячені пам'яті української поетеси Олени Теліги.

До 50-річчя з дня смерті поетеси видано збірку її творів „Найгостріше слово - Україна”, в обласній науковій бібліотеці проведено великий урочистий вечір, присвячений Телізі, урочисто відкрито меморіальну дошку на місці колишнього будинку редакції газети „Волинь”, де працювала в роки війни Олена Теліга

159. Мовчан Р. Душа в червоній амазонці // Голос України. – 1992. – 21 лют. – С. 13.

Стаття присвячена п'ятдесятиріччю з дня загибелі українки за походженням і українки за духом Олени Теліги.

160. Сверстюк Є. Спів над прірвою // Літ. Україна. – 1992. – 13 лют. – С.1.

Про заходи до 50-річчя з дня загибелі Олени Теліги йдеться в публікації.

161. Іванова О. Гаряча смерть – не зимне умирання // Самостійна Україна. – 1992. – № 12 (берез.). – С.4.

Матеріал присвячений 50-річчю від дня загибелі Олени Теліги.

162. Смерека В. Шляхом терновим, але єдиним // Україна. – 1992. - № 10. – С. 18.

Голова Союзу українок Англії ім. О. Теліги згадує тих, хто героїчно віддав все на жертвовник Батьківщини і одне серед цих імен – ім'я Олени Теліги. Стаття присвячена 50-річчю від дня загибелі Олени Теліги.

Інтернет-ресурси про Олену Телігу

163. Теліга, Олена <http://1000years.uazone.net/o_teliha.htm> (2006, квітень, 28).

Представлено твори поетеси та біографія.

164. Olena Teliha <poetry.uazone.net/teliha> (2006, травень, 10).

Олена Теліга 1907–1942. Алфавітний покажчик творів. Поворот “Сьогодні кожний крок хотів би бути вальсом...”, Літо, “Я руці, що біла, — не пробачу...”

165. Теліга Олена <<http://ukrlib.iatp.org.ua/books/t/teli.html>> (2006, квітень, 28).

Твори Олени Теліги.

166. Olena Teliha <www.angelfire.com/tn/tysovka/teliha.html> (2006, травень, 4).

Вибрані твори Олени Теліги. Фотоальбом Олени Теліги. Подається за виданням: Олена Теліга. О краю мій...

167. Library. <lib.proza.com.ua/author> (2006, травень, 11).

Українська література.Тексти. Твори Олени Теліги.

168. Теліга Олена Іванівна - Вікіпедія. <uk.wikipedia.org/wiki/> (2006, квітень, 27).

Теліга Олена Іванівна (1907-42), поетка, публіцист і політ. діяч. Наведено короткі біографічні дані.

169. Олена Теліга. Празька школа української поезії <virchi.narod.ru/poeziya/praga-teliga.htm> (2006, травень, 10).

Олена Теліга. Біографічна довідка.

170. "Празька школа" як історико-літературний феномен першої половини ХХ ст." <www.mesogaia.il.if.ua/praha.htm> (2006, травень, 11).

Дослідження про поетів „Празької школи”, в т.ч. Олену Телігу.

171. Олена Теліга. <<http://ukrlit.hostonfly.ru/biogr/teliha.htm>> (2006, березень, 12).

З 1923р. вимушена жити за кордоном. Олена Теліга належала до кола поетів-«вісниківців», біографія.

172. Пам'ятки історії та культури <<http://www.rivne.org/history/memory.htm>> (2006, травень, 10).

Довідник про вулиці м.Рівне, зокрема вулицю Олени Теліги.

173. WWW Енциклопедія Києва <wek.kiev.ua>(2006, травень, 11).

В 1993 р. одну із вулиць м. Києва названо на честь О.І. Теліги.

Алфавітний покажчик назв творів Олени Теліги

- Без назви – 5,6,22,29,34,45
Безсмертне – 18,34,46
Вечірня пісня –
6,7,8,9,18,20,25,29,31,32,34,44
Відвічне – 6,42
Відповідь – 9,10,11,32,37,44
Він був паном життя у кожній
ситуації – 12
Вірність – 34,35
Вогнем отрути чи вина – 18
Героїчне – 15
Гострі очі розкриті в морок –
8,10,25,32
Д. Донцову – 35,44
Євшан-зілля – 15
Життя – 8,28,33,34,37,47
За кордоном – 16,17,37
Засудженим – 6,34
Козачок – 6,8,18,25
Крізь біль розлук – у радість стріч –
19,20
Лист – 6,8,21,28,32,34
Літо – 8,22,28,29,32,34,37,44,45
Махнуть рукою – 28,34,40,41
Мов корабель у заграві пожежі – 23
Моя душа й по темнім трунку –
22,35,37,45
Мужчинам –
8,11,17,22,24,25,28,29,32,33,34,
35,40,44,45
На варті – 15
На смерть Грицька Чупринки – 16
Напередодні – 8,33,34
Наростіж вікна – 26
Не треба слів – 8,37
Неповторне свято –
7,10,22,33,34,44,45
Ніч була розбурхана і тьмяна – 33
Партачі життя – 8,27
Пломінний день – 8,28,29,41
Поворот –
8,17,30,31,32,33,34,35,37,41,46
Подорожній – 7,42
П'ятий поверх – 6
П'ятнадцята осінь – 8,37
Радість – 8,22,37,45
Серпень – 15
Сміятись у болі – 20
Соняшний спогад – 33
Сучасникам –
18,28,29,32,34,35,39,40,42,
44,47
Сьогодні кожний крок хотів би
бути вальсом – 8,40,45
Танго – 8,22,37,45
1933 – 1939 – 6,34,35
Усе – лише не це –
8,25,31,40,41,42,47
Чоловікові – 8,34,37,44,46
Чорна площа – 8,32,33
Чужа весна – 10,33,35,46
Я палко мрію – 43,44
Я руці, що біла – не пробачу –
34,45,46,47
Якими нас прагнете – 48

Іменний покажчик

- Ананченко Т. – 96
Антонич Богдан-Ігор – 2
Антонович М. – 116
Бабій О. – 1
Бабій С. – 141
Базів Н. – 107
Бачинська-Донцова М. – 1,106
Бійчук Г. – 130,133
Біличанська Я. – 150
Борисова І. – 123
Буряківець Ю. – 118
Бухало Г. – 149, 151
Василів О. – 152
Веремійчик О. – 108
Вороний М. – 129
Гординський С. – 1
Горук Т. – 122
Гридень К. – 53
Дараган Ю. – 77
Дацюк Г. – 124
Дем'янчук Г. – 135,138
Денисюк І. – 106
Донцов Д. – 2,50,66,67,107,113
Доценко Р. – 80,81,115
Драган М. – 154,155
Дубина М. – 143
Гамсун К. – 129
Жданович О. – 1,3,53,63
Жив'юк А. – 139
Жулинський М. – 8,32,51,54
Зибенко Н. – 106
Іваненко П. – 158
Іванис В. – 107
Іванова О. – 161
Ільєва Г. – 74,75
Ільницький М. – 77
Ірлявський І. – 117
Киркевич В. – 154,155
Клен Ю. – 71
Климентова О. – 129,131
Кобець О. – 61,109
Ковалів Ю. – 68,69,72,73,86
Коваленко Л. – 119
Ковальчук О. – 132
Козуля О. – 60
Колесниченко-Братунь Н. – 82
Костенко Л. – 75
Кочевська Л. – 125
Криворучко К. – 78,127
Кудря І. – 154
Кудряшов В. – 154
Куц А. – 102
Кушніренко С. – 1
Лашенко О. – 2,49
Левченко С. – 85
Литвин М. – 98
Литвиненко С. – 1,53
Лівицька-Холодна Н. – 2
(Див.: Холодна-Лівицька)
Мазаний В. – 144
Мазепа І. – 12
Маланюк Є. –
13,71,75,77,82,89,101,
113,129
Марчук Л. – 84
Матійченко В. – 149
Миронець Н. –
55,56,64,88,142,143
Михайленко А. – 126
Мовчан Р. – 159
Мосендз Л. – 129
Мушинка М. – 85
Нальянч-Качковські – 55
Некрасов М. – 129
Немченко Г. – 65
Немченко І. – 65

Ніцше Ф. – 129
Огієнко Д. – 104
Ольжич О. –
8,51,59,62,71,75,86,87,
129,133,150
Осипчук Н. – 145
Павличко Д. – 75
Павлюк І. – 114
Пасемко М. – 156,157
Пашук І.Г. – 95,142
Плітас З. – 1,107
Плужник Г. – 153
Потапенко Ю. – 97
Регідайло Н. – 108
Рогач І. – 114,117
Саєнчук (Кабайда) А. – 105
Самчук У. – 2,103,136,138
Сверстюк Є. – 160
Свідзинський А. – 91
Сеник І. – 99
Сингаївський М. – 120
Ситник М. – 117
Скрипник С. – 136
Славутич Я. – 57

Смерека В. – 162
Сосюра В. – 75
Соя Б. – 87
Степанишин Б. – 4
Стефанович О. – 107
Стешенко Т. – 157
Тагор Р. – 129
Теліга М. – 2,53,98,127,154
Тисячна Н. – 78
Троян А. – 107,146
Українець С. – 76
Українка Л. – 58,123,132
Фасоля А. – 134
Хвильовий М. – 129
Хохлов В. – 154
Холодна-Лівицька Н. – 107
Цимбалюк Є. – 136
Червак Б. – 59,70,71,79
Череватенко Л. – 100,101
Шевченко Т. – 66
Шерех Ю. – 83,113
Шиманська Г. – 62,104
Штуль О. – 88,106,121,
Шудря М. - 123

ЗМІСТ

Передмова.....	3
Біографія.....	4
Видання творів О. Теліги.....	5
Публікації та передруки творів Олени Теліги в періодичних виданнях та збірниках.....	5
Література про життя та творчість Олени Теліги.....	9
Олена Теліга та Рівненщина.....	22
Вшанування пам'яті Олени Теліги.....	23
Інтернет-ресурси про Олену Телігу.....	26
Алфавітний покажчик назв творів Олени Теліги.....	28
Іменний покажчик.....	29

ББК 91.28
П 484

Поклик душі: До 100-річчя від дня народження Олени Теліги:
Біобібліограф. покаж. / Укладач: Л.А. Костильова; Редактори: Р.М. Щербан,
Л.Г.Сахнюк. – Рівне: Волинські обереги, 2006. - 32 с. – (Сер. „Славетні земляки”)

Укладач

Л.А. Костильова -
завідувачка відділом
„Регіональний інформаційний центр”

Редактори:

Р.М. Щербан -
заступник директора з
наукової роботи Рівненської державної
обласної бібліотеки

Л.Г.Сахнюк -
завідувачка редакційно-видавничим відділом
Рівненської державної обласної бібліотеки

Відповідальний за випуск:

В.П. Ярощук -
кандидат історичних наук,
директор Рівненської державної обласної
бібліотеки

Комп'ютерний набір та макет

І.В. Давидчук –
оператор ЕОМ редакційно-видавничого відділу

Підписано до друку 14.07.2006 р. Формат 60x84 1/16.
Папір офсет. Гарнітура «Times». Друк офсет.
Ум. друк. арк. 1,86. Ум. фарб-відб. 2,5. Обл.-вид. арк. 1,5
Наклад 200 пр. Зам. 52.

Видавництво «Волинські обереги».
33028 м. Рівне, вул. 16 Липня, 38; телю/факс: (0362) 62-03-97.
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єкта
видавничої справи ДК № 270 від 07.12.2000 р.

Надруковано в друкарні видавництва «Волинські обереги».

Балтискі
БЕРЕЗІ